

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

20 februari 2018

WETSVOORSTEL

**betreffende de procedure van onmiddellijke
verschijning**

(ingediend door
mevrouw Kristien Van Vaerenbergh c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

20 février 2018

PROPOSITION DE LOI

**relative à la procédure de comparution
immédiate**

(déposée par
Mme Kristien Van Vaerenbergh et consorts)

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel heeft tot doel om mits een aantal kleine wetswijzigingen de procedure van onmiddellijke verschijning, die gedeeltelijk vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof, te repareren, zodat de snelrechtprocedure opnieuw kan toegepast worden.

RÉSUMÉ

Cette proposition de loi vise à rétablir la procédure de comparution immédiate, partiellement annulée par la Cour constitutionnelle, moyennant quelques modifications législatives mineures, afin que la procédure accélérée puisse à nouveau être appliquée.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
DéFI	:	Démocrate Fédéraliste Indépendant
PP	:	Parti Populaire
Vuye&Wouters	:	Vuye&Wouters

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:		Abréviations dans la numérotation des publications:	
DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer	DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden	QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag	CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Beknopt Verslag	CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)	CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Plenum	PLEN:	Séance plénière
COM:	Commissievergadering	COM:	Réunion de commission
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)	MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants
Bestellingen: Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.dekamer.be e-mail : publicaties@dekamer.be	Commandes: Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.lachambre.be courriel : publicaties@lachambre.be
De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier	Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het vertrouwen van de burger in justitie is zoek. Eén van de oorzaken is dat er in hoofde van de bevolking niet altijd gepast gereageerd wordt op het plegen van bepaalde misdrijven. Wanneer bijvoorbeeld een relschopper vernielingen aanbrengt aan winkelpanden, maar daar pas een jaar later door de rechter voor ter verantwoording geroepen wordt, leidt dit tot onbegrip. Als er tussen het plegen van een eenvoudig, maar daarom niet minder ernstig, misdrijf en het effectief berechten van de dader een te lange tijd verstrijkt, tast dit het veiligheidsgevoel van de burger aan. Bovendien doet dit bij de dader een indruk van straffeloosheid ontstaan. Ondanks dat het misschien gaat om minder zware misdrijven, moet toch het signaal gegeven worden dat de samenleving bepaalde gedragingen niet duldt. Een geïntegreerd lik-op-stuk-beleid van politie én justitie vereist dat daders opgepakt, berecht en gestraft worden zonder enig verlet.

Met de wet van 28 maart 2000 trachtte de wetgever aan deze doelstelling te voldoen. De zogenaamde procedure van onmiddellijke verschijning werd aan het Wetboek van strafvordering toegevoegd (artikel 216*quinquies* e.v. Sv.). Deze procedure is gericht op eenvoudige strafzaken, die weliswaar voldoende ernstig zijn om een aanhoudingsbevel te rechtvaardigen, maar onvoldoende complex om een gerechtelijk onderzoek te vorderen. Het dient bovendien te gaan om strafbare feiten die op heterdaad werden ontdekt of de bezwaren aangevoerd binnen de maand volgend op het plegen van het misdrijf moeten toereikend zijn om de zaak aan de rechter ten gronde voor te leggen. Binnen deze procedure is er tevens een specifiek bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning voorzien in artikel 20*bis* van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis (hierna WvH). De verschijning voor de correctionele rechtbank geschiedt na ten vroegste vier en ten hoogste zeven dagen, te rekenen vanaf het uitvaardigen van het bevel tot aanhouding. De rechtbank doet uitspraak tijdens de terechtzitting of binnen vijf dagen nadat de zaak in beraad werd genomen.

Dergelijke strikte termijnen zorgen ervoor dat politie en justitie zeer kort op de bal zouden kunnen spelen. Het Grondwettelijk Hof heeft de procedure van onmiddellijke verschijning echter gedeeltelijk vernietigd in een arrest van 28 maart 2002.¹ Hierdoor is de procedure in de praktijk onbruikbaar geworden. Wij wensen de vernietigde wetgeving dan ook te herstellen zodat er in

¹ Arbitragehof 28 maart 2002, nr. 56/2002.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le citoyen a perdu toute confiance en la justice, notamment parce qu'il estime que les réactions à certaines infractions ne sont pas toujours appropriées. Par exemple, lorsqu'un fauteur de troubles saccage des commerces mais n'est appelé à se justifier devant le juge qu'un an plus tard, ce long délai suscite l'incompréhension. De plus, lorsque le délai est trop long entre la commission d'une infraction simple – mais néanmoins sérieuse – et le jugement effectif de l'auteur de cette infraction, le sentiment de sécurité du citoyen en pâtit. En outre, ce délai peut nourrir un sentiment d'impunité chez cet auteur. Or, même lorsque les infractions sont légères, il convient de faire comprendre que la société ne tolère pas certains agissements. Une politique intégrée de sanction immédiate menée conjointement par la police et la justice requiert que les auteurs soient arrêtés, jugés et sanctionnés sans délai.

Le législateur s'est efforcé d'atteindre cet objectif en adoptant la loi du 28 mars 2000 insérant la procédure de "comparution immédiate" dans le Code d'instruction criminelle (article 216*quinquies* du Code d'instruction criminelle). Cette procédure s'applique à des affaires pénales simples, certes assez graves pour justifier la délivrance d'un mandat d'arrêt, mais pas assez complexes pour requérir une instruction judiciaire. Par ailleurs, il doit s'agir d'affaires de flagrants délits, ou les charges réunies dans le mois de la commission de l'infraction doivent être suffisantes pour que l'affaire soit soumise au juge du fond. En outre, dans le cadre de cette procédure, l'article 20*bis* de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive (ci-après LDP) prévoit la délivrance d'un mandat d'arrêt spécifique en vue de la comparution immédiate. La comparution devant le tribunal correctionnel a lieu, au plus tôt, dans les quatre jours, et, au plus tard, dans les sept jours de la délivrance du mandat d'arrêt. Le tribunal statue séance tenante ou dans les cinq jours après la mise en délibéré.

Des délais aussi serrés doivent permettre à la police et à la justice de faire preuve d'une grande réactivité. Dans un arrêt du 28 mars 2002¹, la Cour constitutionnelle a cependant annulé partiellement la procédure de comparution immédiate, rendant ainsi la procédure inutilisable dans la pratique. Nous souhaitons dès lors rétablir la législation annulée de manière à réinstaurer

¹ Cour d'arbitrage, 28 mars 2002, n° 56/2002.

België opnieuw een volwaardige snelrechtprocedure van kracht is. Snelrecht is immers uiterst geschikt voor veelplegers, bij evenementen, geweld tegen personen met een publieke functie of uitgaansgeweld.

Om de procedure van onmiddellijke verschijning opnieuw operationeel te maken, worden er kleine wetswijzigingen voorgesteld die tegemoet komen aan de eisen en argumenten van het Grondwettelijk Hof.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2

Artikel 2 van dit wetsvoorstel voert twee wijzigingen door in artikel 216quinquies van het Wetboek van strafvordering. Een eerste wijziging heeft betrekking op wie met het oog op onmiddellijke verschijning voor de correctionele rechtbank kan worden opgeroepen. Het gaat met name om eenieder die overeenkomstig artikel 20bis WVH in hechtenis wordt gehouden of in vrijheid is gesteld met inachtneming van de voorwaarden omschreven in de artikelen 35 en 36 van diezelfde wet. Dat betekent dat de procedure van onmiddellijke verschijning van toepassing zou kunnen zijn zowel op personen die in hechtenis worden gehouden als op personen die in vrijheid onder voorwaarden zijn gesteld door de onderzoeksrechter. De wet van 28 maart 2000 heeft echter in geen regeling voorzien voor beklaagden die door de onderzoeksrechter in voorwaardelijke vrijheid worden gesteld, terwijl dit wel het geval is voor beklaagden die zich wel in voorlopige hechtenis bevinden. Dit onderscheid maakt volgens het Grondwettelijk Hof dat er een onverantwoord verschil in behandeling is tussen beklaagden tegen wie een bevel tot aanhouding wordt uitgevaardigd, voor wie de wet de procedure beschrijft die op hen zal worden toegepast, en diegenen die door de onderzoeksrechter in vrijheid zijn gesteld, voor wie de wet niets bepaalt. Bijgevolg werden de woorden “of in vrijheid is gesteld met inachtneming van de voorwaarden omschreven in de artikelen 35 en 36 van voornoemde wet” vernietigd. Artikel 2 van dit wetsvoorstel schrapt deze woorden nu ook effectief uit artikel 216quinquies Sv. Hierdoor zal de procedure van onmiddellijke verschijning nog enkel kunnen gelden voor personen die zich overeenkomstig artikel 20bis in voorlopige hechtenis bevinden, zodat elke potentiële onduidelijkheid hierover wordt uitgesloten.

Een tweede wijziging betreft de onmogelijkheid om verzet aan te tekenen tegen het vonnis dat bij verstek is gewezen overeenkomstig de procedure van onmiddellijke verschijning. Wanneer een verdachte volgens de gewone procedure is aangehouden, heeft deze

une véritable procédure accélérée en Belgique. La procédure accélérée est en effet tout à fait appropriée pour les multirécidivistes, les événements, les violences contre les personnes exerçant une fonction publique ou les violences commises dans le cadre de sorties.

Afin de rendre la procédure de comparution immédiate à nouveau opérationnelle, nous proposons d’apporter à la loi des petites modifications qui répondent aux exigences et arguments de la Cour constitutionnelle.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

L’article 2 de la présente proposition de loi apporte deux modifications à l’article 216quinquies du Code d’instruction criminelle. Une première modification concerne les personnes qui peuvent être appelées devant le tribunal correctionnel en vue d’une comparution immédiate. Il s’agit en l’occurrence de toute personne qui, conformément à l’article 20bis LDP, est détenue ou a été laissée en liberté aux conditions des articles 35 et 36 de la même loi. Cela signifie que la procédure de comparution immédiate pourrait s’appliquer à la fois aux personnes détenues et aux personnes mises en liberté conditionnelle par le juge d’instruction. Toutefois, la loi du 28 mars 2000 n’a pas prévu de dispositif pour les prévenus mis en liberté conditionnelle par le juge d’instruction, alors que c’est le cas pour les prévenus en détention provisoire. Selon la Cour constitutionnelle, cette distinction a pour effet qu’il existe une différence de traitement injustifiée entre les prévenus qui se voient décerner un mandat d’arrêt, pour lesquels la loi décrit la procédure qui leur sera appliquée, et ceux qui sont laissés en liberté par le juge d’instruction, pour lesquels la loi ne prévoit rien. En conséquence, les mots “ou a été laissée en liberté aux conditions des articles 35 et 36 de ladite loi” ont été supprimés. L’article 2 de la présente proposition de loi vise dès lors à supprimer effectivement ces mots de l’article 216quinquies du Code d’instruction criminelle. Par conséquent, la procédure de comparution immédiate ne s’appliquera plus qu’aux personnes placées en détention provisoire en vertu de l’article 20bis, de manière à ainsi lever toute ambiguïté potentielle à cet égard.

Une deuxième modification concerne l’impossibilité de former opposition contre le jugement rendu par défaut conformément à la procédure de comparution immédiate. Lorsqu’un suspect est arrêté selon la procédure ordinaire, en revanche, il a le droit, s’il a été

daarentegen wel het recht om, indien hij bij verstek is veroordeeld, tegen het vonnis in verzet te komen binnen een termijn van vijftien dagen na de dag waarop het vonnis is betekend (artikel 187 Sv.). Het gaat hier dus om een verschil in behandeling tussen de verdachte die aan de gewone procedure onderworpen is en de beklaagde ten aanzien van wie de procedure van onmiddellijke verschijning wordt toegepast. Het Grondwettelijk Hof heeft geoordeeld dat de uitsluiting om verzet aan te tekenen een van de maatregelen in de procedure van onmiddellijke verschijning is, die aan de uitoefening van de rechten van verdediging van de beklaagde beperkingen oplegt die niet in redelijk verband van evenredigheid staan tot de nagestreefde doelstellingen. Om hieraan tegemoet te komen, wordt voorgesteld om het aantekenen van verzet toch mogelijk te maken en aldus de algemene regel van artikel 187 Sv. te laten gelden.

Artikel 3

Artikel 216septies van het Wetboek van strafvordering handelt over de mogelijkheid voor de rechtbank om de zaak uit te stellen. Uitstel is momenteel echter enkel toegestaan voor twee doeleinden, namelijk om getuigen te horen of om een maatschappelijke enquête te doen verrichten. Ook in deze is het Grondwettelijk Hof van mening dat dit een inperking van de rechten van verdediging van de beklaagde uitmaakt, die niet evenredig is met het nagestreefde doel. Wij wensen dan ook de mogelijkheden waarvoor een uitstel kan worden toegekend niet langer te beperken, maar in het algemeen toe te laten. Het komt dan toe aan de rechtbank om te oordelen of het verzoek tot uitstel al dan niet gegrond is.

Artikel 4

Artikel 20bis, § 1, eerste lid WVH bepaalt aan welke voorwaarden voldaan moet zijn om een bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning te kunnen vorderen. Het moet enerzijds gaan om een feit dat wordt gestraft met een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar die overeenkomstig de wet op de verzachtende omstandigheden tien jaar niet te boven gaat. Anderzijds dient het te gaan om een op heterdaad ontdekt misdrijf of de bezwaren aangevoerd binnen de maand volgend op het plegen van het misdrijf dienen toereikend te zijn om de zaak aan de rechter ten gronde voor te leggen. Het Grondwettelijk Hof heeft deze bepaling vernietigd omdat het toepassingsgebied te ruim is bepaald. Volgens het Hof heeft de wetgever met onvoldoende nauwkeurigheid bepaald in welke gevallen kan worden afgeweken van de in het gemeen recht geboden waarborgen en heeft hij aldus de bijzondere

condamné par défaut, de faire opposition au jugement dans les quinze jours qui suivent celui de sa signification (article 187 du Code d'instruction criminelle). Il s'agit donc d'une différence de traitement entre le suspect soumis à la procédure ordinaire et le prévenu faisant l'objet de la procédure de comparution immédiate. La Cour constitutionnelle a considéré que l'exclusion de l'ouverture de l'opposition constitue l'une des mesures de la procédure de comparution immédiate qui impose à l'exercice des droits de la défense du prévenu des restrictions sans rapport raisonnable de proportionnalité avec les objectifs poursuivis. Pour y remédier, nous proposons de permettre l'ouverture de l'opposition et, partant, d'appliquer la règle générale de l'article 187 du Code d'instruction criminelle.

Article 3

L'article 216septies du Code d'instruction criminelle concerne la possibilité, pour le tribunal, de remettre la cause. Pour l'heure, la remise n'est cependant autorisée qu'à deux fins, à savoir pour procéder à l'audition de témoins ou pour faire procéder à une enquête sociale. La Cour constitutionnelle estime qu'il s'agit également d'une limitation des droits de la défense du prévenu disproportionnée par rapport au but poursuivi. Nous souhaitons dès lors que les possibilités d'accorder une remise ne soient plus limitées, mais autoriser la remise de manière générale. Il appartiendra dès lors au tribunal de statuer sur le bien-fondé de la demande de remise.

Article 4

L'article 20bis, § 1er, alinéa 1er de la LDP fixe les conditions auxquelles il faut satisfaire afin de pouvoir requérir un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate. D'une part, il doit s'agir d'un fait punissable d'un emprisonnement correctionnel principal d'un an sans excéder dix ans en application de la loi sur les circonstances atténuantes. D'autre part, l'infraction doit être flagrante ou les charges, réunies dans le mois qui suit la Commission de l'infraction, doivent être suffisantes pour soumettre l'affaire au juge du fond. La Cour constitutionnelle a annulé cette disposition au motif que le champ d'application est trop étendu. La Cour constitutionnelle considère que le législateur n'a pas indiqué avec une précision suffisante dans quel cas il peut être dérogé aux garanties offertes par le droit commun, et donc que le législateur a méconnu les exigences particulières de précision, de clarté et de prévisibilité auxquelles doivent

vereisten miskend van nauwkeurigheid, duidelijkheid en voorzienbaarheid waaraan de wetten in strafzaken moeten voldoen. Daaruit volgt dat er een verschil in behandeling is zonder redelijke verantwoording.

Dit wetsvoorstel heeft tot doel om het toepassingsgebied van de procedure van onmiddellijke verschijning duidelijker af te bakenen. Ten eerste blijkt er vooral onduidelijkheid te bestaan over de maximumdrempel die in artikel 20bis, § 1, eerste lid WVH is bepaald, met name die van tien jaar met inachtneming van de wet op de verzachtende omstandigheden. De vraag of deze maximumgrens *in concreto*, dan wel *in abstracto* moet benaderd worden, geeft aanleiding tot discussie. Er wordt voorgesteld de formulering aan te passen zodat vast staat dat het gaat om een abstracte benadering. Zou er gekozen worden voor een benadering *in concreto*, dan zou dit tot gevolg hebben dat de procedure van onmiddellijke verschijning in principe voor alle correctionaliseerbare misdaden toepasbaar zou zijn.² Bovendien wordt ook in de omzendbrief van het College van procureurs-generaal opgeroepen om de procedure van onmiddellijke verschijning enkel toe te passen voor zover het feit niet kan gestraft worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan tien jaar.³ Het is dan ook diezelfde formulering voor de maximumdrempel die wordt overgenomen in artikel 20bis, § 1, eerste lid WVH.

Een tweede toepassingsvoorwaarde om van de procedure van onmiddellijke verschijning gebruik te kunnen maken, behelst de complexiteit van de zaak. De snelrechtprocedure is enkel bedoeld voor eenvoudige zaken waarin geen uitgebreid onderzoek noodzakelijk is. Artikel 20bis, § 1, eerste lid, 2° WVH spreekt dan ook over “een op heterdaad ontdekt misdrijf of de bezwaren aangevoerd binnen de maand volgend op het plegen van het misdrijf zijn toereikend om de zaak aan de rechter ten gronde voor te leggen.” Dit wetsvoorstel wil er nog de situatie aan toevoegen dat de beklagde de feiten bekent. Ook dit wijst er immers op dat er geen complex onderzoek moet gevoerd worden, wat het mogelijk maakt om de zaak op korte termijn voor de rechter te brengen.

Een laatste wijziging heeft betrekking op de eerste wijziging die met artikel 2 van dit wetsvoorstel wordt doorgevoerd. Zoals hoger aangegeven, schrapt artikel 2 de mogelijkheid om de procedure van onmiddellijke verschijning toe te passen op beklagden die door de onderzoeksrechter in voorwaardelijke vrijheid werden gesteld overeenkomstig de artikelen 35 en 36 WVH. Vermits de procedure van onmiddellijke verschijning

satisfaire les lois en matière pénale, ce dont résulte une différence de traitement injustifiée.

La présente proposition de loi vise à délimiter plus clairement le champ d'application de la procédure de comparution immédiate. Premièrement, il apparaît qu'il existe surtout une certaine imprécision au sujet du plafond prévu à l'article 20bis, § 1er, de la LDP, et donc à propos du plafond de dix ans en application de la loi sur les circonstances atténuantes. La question de savoir si ce plafond doit être considéré *in concreto* ou *in abstracto* est débattue. Il est proposé d'adapter la formulation de manière à établir clairement qu'il s'agit d'une notion abstraite. Une approche *in concreto* aurait en effet pour conséquence que la procédure de comparution immédiate serait, en principe, applicable à tous les crimes correctionnalisables.² En outre, la circulaire du Collège des procureurs généraux appelle également à n'appliquer la procédure de comparution immédiate que pour autant que le fait ne soit pas punissable d'un emprisonnement correctionnel principal excédant dix ans.³ C'est dès lors cette même formulation du plafond qui est reprise dans l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er de la LDP.

Une deuxième condition d'application de la procédure de comparution immédiate a trait à la complexité de l'affaire. La procédure rapide est uniquement prévue pour les affaires simples qui ne nécessitent pas une enquête approfondie. C'est pourquoi l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, 2°, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive prévoit la condition suivante: “l'infraction est flagrante ou les charges, réunies dans le mois qui suit la commission de l'infraction, sont suffisantes pour soumettre l'affaire au juge du fond”. La présente proposition de loi souhaite y ajouter le cas où l'accusé reconnaît les faits. En effet, ces aveux indiquent également qu'il n'est pas nécessaire de mener une enquête approfondie et permettent de porter rapidement l'affaire devant la justice.

Une dernière modification concerne la première modification apportée par l'article 2 de la présente proposition de loi. Comme indiqué plus haut, l'article 2 supprime la possibilité d'appliquer la procédure de comparution immédiate aux prévenus placés en liberté conditionnelle par le juge d'instruction conformément aux articles 35 et 36 de la loi relative à la détention préventive. Étant donné que la procédure de comparution immédiate ne

² J. Meese, “De onmiddellijke verschijning in strafzaken: bevoegdheidsperikelen gerelateerd aan wettelijke herhaling en/of samenloop”, *T. Strafr.* 2002, 97.

³ COL 8/2000 van het College van procureurs-generaal.

² J. Meese, “De onmiddellijke verschijning in strafzaken: bevoegdheidsperikelen gerelateerd aan wettelijke herhaling en/of samenloop”, *T. Strafr.* 2002, 97.

³ COL 8/2000 du Collège des procureurs généraux.

daardoor enkel nog zal gelden voor beklaagden die zich in voorlopige hechtenis bevinden, is deze procedure dan ook niet meer onderworpen aan de bepalingen uit de wet op de voorlopige hechtenis die betrekking hebben op de vrijheid onder voorwaarden en invrijheidstelling onder voorwaarden. De artikelen 35 tot en met 38 dienen bijgevolg ook geschrapt te worden uit artikel 20*bis*, § 4 WVH.

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Goedele UYTTERSROT (N-VA)

vaudra dès lors plus que pour les prévenus en détention préventive, cette procédure ne sera plus soumise aux dispositions de la loi sur la détention préventive relatives à la liberté sous conditions et à la libération sous conditions. Il conviendra dès lors également de supprimer la mention des articles 35 à 38 à l'article 20*bis*, § 4, de la loi relative à la détention préventive.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 216*quinquies* van het Wetboek van strafvordering, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) in § 1, eerste lid worden de woorden “of in vrijheid is gesteld met inachtneming van de voorwaarden omschreven in de artikelen 35 en 36 van voornoemde wet” opgeheven;

b) § 3, derde lid wordt opgeheven.

Art. 3

In artikel 216*septies* van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2000, wordt het eerste lid vervangen als volgt:

“De rechtbank kan de zaak eenmaal of meermaals uitstellen op voorwaarde dat zij deze uiterlijk vijftien dagen na de inleidingszitting bedoeld in artikel 216*quinquies*, § 3, in beraad neemt. Tot dit uitstel wordt beslist ambtshalve of op verzoek van de beklaagde, van de burgerlijke partij of van de procureur des Konings, indien de rechtbank het verzoek tot uitstel gegrond acht.”

Art. 4

Artikel 20*bis* van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, ingevoegd bij de wet van 28 maart 2000, wordt gewijzigd als volgt:

a) § 1, eerste lid wordt vervangen als volgt:

“§ 1. De procureur des Konings kan overeenkomstig artikel 216*quinquies* van het Wetboek van strafvordering een bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning vorderen indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:

1° het feit wordt gestraft met een correctionele hoofdgevangenisstraf van een jaar en kan niet worden gestraft met een hoofdgevangenisstraf van meer dan tien jaar;

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article 216*quinquies* du code d'instruction criminelle, inséré par la loi du 28 mars 2000, les modifications suivantes sont apportées:

a) dans le § 1er, alinéa 1er, les mots “ou a été laissée en liberté aux conditions des articles 35 et 36 de ladite loi” sont supprimés;

b) le § 3, alinéa 3 est abrogé.

Art. 3

Dans l'article 216*septies* du même Code, inséré par la loi du 28 mars 2000, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

“Le tribunal peut remettre à une ou plusieurs audiences la cause pour autant qu'il la prenne en délibéré au plus tard quinze jours après l'audience d'introduction prévue à l'article 216*quinquies*, § 3. Cette remise est décidée d'office ou à la demande du prévenu, de la partie civile ou du procureur du Roi si le tribunal juge la demande de remise fondée.”

Art. 4

L'article 20*bis* de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, inséré par la loi du 28 mars 2000, est modifié comme suit:

a) le § 1er, alinéa 1er, est remplacé par ce qui suit:

“§ 1er. Le procureur du Roi peut requérir un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate, conformément à l'article 216*quinquies* du Code d'instruction criminelle, si les conditions suivantes sont réunies:

1° le fait est punissable d'un emprisonnement correctionnel principal d'un an et ne peut être puni d'un emprisonnement correctionnel principal de plus de dix ans;

2° het gaat om een op heterdaad ontdekt misdrijf, de beklaagde heeft de feiten bekend, of de bezwaren aangevoerd binnen de maand volgend op het plegen van het misdrijf zijn toereikend om de zaak aan de rechter ten gronde voor te leggen.”

b) in § 4 worden de bepalingen onder het negende tot en met het dertiende gedachtestreepje opgeheven.

1 februari 2018

Kristien VAN VAERENBERGH (N-VA)
Sophie DE WIT (N-VA)
Sarah SMEYERS (N-VA)
Goedele UYTTERSROT (N-VA)

2° l'infraction est flagrante, le prévenu a reconnu les faits ou les charges, réunies dans le mois qui suit la commission de l'infraction, sont suffisantes pour soumettre l'affaire au juge du fond.”

b) dans le § 4, les tirets 9 à 13 sont abrogés.

1er février 2018